Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 15. decembra 2015 *

„Žaloba o neplatnosť — Nariadenie (EÚ) č. 1385/2013 — Smernica 2013/62/EÚ — Smernica 2013/64/EÚ — Právny základ — Článok 349 ZFEÚ — Najvzdialenejšie regióny Európskej únie — Zmena štatútu Mayotte vo vzťahu k Európskej únii“

V spojených veciach C-132/14 až C-136/14,

ktorých predmetom sú žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podané 21. marca 2014,

Európsky parlament, v zastúpení: I. Liukkonen (C-132/14), L. Visaggio a J. Rodrigues (C-132/14 a C-136/14), splnomocnení zástupcovia,

žalobca vo veciach C-132/14 a C-136/14,

Európska komisia, v zastúpení: R. Lyal (C-133/14 až C-135/14), W. Mölls (C-133/14 až C-135/14), D. Bianchi (C-133/14 a C-135/14), D. Martin (C-133/14 a C-134/14), splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veciach C-133/14 až C-135/14,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: A. Westerhof Löfflerová, E. Karlsson, F. Florindo Gijón a J. Czuczai, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: M. Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca,

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas a N. Rouam, splnomocnení zástupcovia,

Portugalská republika, v zastúpení: L. Inez Fernandes, B. Andrade Correia, M. Duarte a S. Marques, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda Súdneho dvora K. Lenaerts, predsedovia komôr M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Arabadžiev (spravodajca) a C. Toader, sudcovia E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Prechal, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund a C. Vajda,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: I. Illéssy, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. apríla 2015,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 25. júna 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojimi žalobami vo veciach C-132/14 a C-135/14 Európsky parlament a Európska komisia navrhujú zrušenie nariadenia Rady (EÚ) č. 1385/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 850/98 a (ES) č. 1224/2009 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009, (EÚ) č. 1379/2013 a (EÚ) č. 1380/2013 z dôvodu zmeny štatútu Mayotte vo vzťahu k Európskej únii (Ú. v. EÚ L 354, s. 86).

2 Svojimi žalobami Komisia (vec C-133/14) a Európsky parlament (vec C-136/14) navrhujú zrušenie smernice Rady 2013/64/EÚ zo 17. decembra 2013, ktorou sa menia smernice Rady 91/271/EHS a 1999/74/ES a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2006/7/ES, 2006/25/ES a 2011/24/EÚ z dôvodu zmeny štatútu Mayotte vo vzťahu k Európskej únii (Ú. v. EÚ L 353, s. 8).

3 Svojou žalobou vo veci C-134/14 Komisia navrhuje zrušenie smernice Rady 2013/62/EÚ zo 17. decembra 2013, ktorou sa mení smernica 2010/18/EÚ, ktorou sa vykonáva revidovaná Rámcová dohoda o rodičovskej dovolenke uzavretá medzi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a ETUC z dôvodu zmeny štatútu Mayotte vo vzťahu k Európskej únii (Ú. v. EÚ L 353, s. 7).

Napadnuté akty

Nariadenie č. 1385/2013

4 Podľa odôvodnení 1, 3, 4, 7 a 8 nariadenia č. 1385/2013:

„(1) …Vzhľadom na špecifickú štrukturálnu, sociálnu a hospodársku situáciu Mayotte, ktorá je ovplyvnená jeho odľahlosťou, ostrovnou polohou, malou rozlohou a obťažnými topografickými a klimatickými podmienkami, mali by sa ustanoviť určité osobitné opatrenia pre viaceré oblasti.

…

(3) Pokiaľ ide o nariadenie Rady (ES) č. 850/98 [z 30. marca 1998 o zachovaní zdrojov rybolovu prostredníctvom technických opatrení na ochranu mláďat morských organizmov (Ú. v. ES L 125, s. 1; Mim. vyd. 04/003, s. 217)] vody okolo Mayotte ako nového najvzdialenejšieho regiónu by sa mali zahrnúť do rozsahu pôsobnosti uvedeného nariadenia a malo by sa zakázať používanie vakových sietí na húfy tuniakov a rýb príbuzných tuniakom v oblasti do 24 míľ od základných línií ostrova s cieľom chrániť húfy veľkých migrujúcich rýb v blízkosti ostrova Mayotte.

(4) Pokiaľ ide o nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1379/2013 [z 11. decembra 2013 o spoločnej organizácii trhov s produktmi rybolovu a akvakultúry, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 104/2000 (Ú. v. EÚ L 354, s. 1], uplatňovanie pravidiel o označovaní produktov rybolovu by so zreteľom na veľmi fragmentované a málo rozvinuté systémy marketingu Mayotte predstavovalo pre maloobchodníkov záťaž, ktorá je neprimeraná vo vzťahu k informáciám oznamovaným spotrebiteľovi. Preto je vhodné stanoviť dočasnú výnimku z pravidiel týkajúcich sa označovania produktov rybolovu ponúkaných na maloobchodný predaj konečnému spotrebiteľovi na Mayotte.

…

(7) So zreteľom na skutočnosť, že Francúzsko predložilo Komisii pre tuniaky z Indického oceánu (IOTC) plán rozvoja, v ktorom uviedlo orientačnú veľkosť flotily Mayotte a očakávaný rozvoj nerozvinutej flotily plavidiel s mechanicky ovládanými lovnými šnúrami s dĺžkou menej ako 23 metrov a plavidiel s vlečnými sieťami na Mayotte ako novom najvzdialenejšom regióne a voči ktorému ani jedna zmluvná strana IOTC vrátane Únie nevzniesla nijaké námietky, je vhodné použiť referenčné hodnoty tohto plánu ako hraničné úrovne pre kapacitu flotily plavidiel s mechanicky ovládanými lovnými šnúrami s dĺžkou menej ako 23 metrov a plavidiel s vlečnými sieťami registrovaných v prístavoch Mayotte. Odchylne od všeobecne platných pravidiel Únie by sa mal z dôvodu súčasnej osobitnej sociálnej a hospodárskej situácie na Mayotte poskytnúť Francúzsku dostatočný čas na zväčšenie kapacity nerozvinutého segmentu flotily menších plavidiel Mayotte do roku 2025.

(8) Pokiaľ ide o nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 [z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1774/2002 (nariadenie o vedľajších živočíšnych produktoch) (Ú. v. EÚ L 300, s. 1)], treba poznamenať, že Mayotte nemá výrobnú kapacitu na spracovanie vedľajších živočíšnych produktov. Preto by sa Francúzsku malo povoliť obdobie piatich rokov na vybudovanie infraštruktúry potrebnej na identifikáciu, nakladanie, prepravu, spracovanie a likvidáciu vedľajších živočíšnych produktov na Mayotte v plnom súlade s nariadením (ES) č. 1069/2009.“

5 V súlade s článkami 1 až 4 tohto nariadenia:

„Článok 1

Zmeny nariadenia (ES) č. 850/98

Nariadenie (ES) č. 850/98 sa mení takto:

1. V článku 2 ods. 1 sa písmeno h) nahrádza takto:

‚h) Región 8

Všetky vody pri pobreží francúzskych departmánov Réunion a Mayotte, ktoré spadajú pod jurisdikciu alebo zvrchované práva Francúzska.‘.

2. Vkladá tento článok:

‚Článok 34g

Obmedzenia činností rybolovu v oblasti do 24 míľ okolo Mayotte

Plavidlám sa zakazuje používať akékoľvek vakové siete na húfy tuniakov a rýb príbuzných tuniakom v oblasti do 24 míľ od pobrežia Mayotte ako najvzdialenejšieho regiónu v zmysle článku 349 [ZFEÚ] meraných od základných línií, od ktorých sa merajú výsostné vody.‘.

Článok 2

Zmena nariadeni[a] (EÚ) č. 1379/2013

Do článku 35 nariadenia (EÚ) č. 1379/2013 sa vkladá tento odsek:

‚6. Odseky 1, 2 a 3 sa do 31. decembra 2021 neuplatňujú na produkty ponúkané do maloobchodného predaja konečnému spotrebiteľovi na Mayotte ako najvzdialenejšom regióne v zmysle článku 349 [ZFEÚ].‘.

Článok 3

Zmeny nariadenia (EÚ) č. 1380/2013

Nariadenie [Európskeho parlamentu a Rady] (EÚ) č. 1380/2013 [z 11. decembra 2013 o spoločnej rybárskej politike, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutie Rady 2004/585/ES (Ú. v. EÚ L 354, s. 22)] sa mení takto:

1. Do článku 23 sa dopĺňa odsek:

‚4. Francúzsko je odchylne od odseku 1 oprávnené zaviesť na Mayotte ako najvzdialenejšom regióne v zmysle článku 349 [ZFEÚ] (ďalej len «Mayotte») do 31. decembra 2025 novú kapacitu v rôznych segmentoch uvedených v prílohe II bez zrušenia ekvivalentnej kapacity.‘.

2. V článku 36 sa dopĺňajú tieto odseky:

‚5. Francúzsko je odchylne od odseku 1 do 31. decembra 2021 oslobodené od povinnosti začleniť do svojho registra rybárskych plavidiel Únie plavidlá s celkovou dĺžkou menšou ako 10 metrov, ktoré vykonávajú svoju činnosť z Mayotte.

6. Francúzsko do 31. decembra 2021 vedie provizórny register rybárskych plavidiel s celkovou dĺžkou menšou ako 10 metrov, ktoré vykonávajú svoju činnosť z Mayotte. V registri sa pre každé plavidlo uvádza aspoň jeho názov, jeho celková dĺžka a identifikačný kód. Plavidlá registrované v provizórnom registri sa považujú za plavidlá registrované na Mayotte.‘.

3. Údaje týkajúce sa Mayotte uvedené v prílohe k tomuto nariadeniu sa vkladajú do tabuľky v prílohe II k nariadeniu (EÚ) č. 1380/2013 po vstupe ‚Guadeloupe. Pelagické druhy. L> 12 m‘.

Článok 4

Zmena nariadenia (ES) č. 1069/2009

V nariadení (ES) č. 1069/2009 sa článok 56 nahrádza takto:

‚Článok 56

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Uplatňuje sa od 4. marca 2011.

Na Mayotte ako najvzdialenejší región v zmysle článku 349 [ZFEÚ] (ďalej len «Mayotte») sa však článok 4 uplatňuje od 1. januára 2021. Vedľajšie živočíšne produkty a odvodené produkty vyrobené na Mayotte pred 1. januárom 2021 sa likvidujú v súlade s článkom 19 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.‘.“

Smernica 2013/62

6 Článok 1 smernice 2013/62 stanovuje:

„V článku 3 ods. 2 smernice [Rady] 2010/18/EÚ [z 8. marca 2010, ktorou sa vykonáva revidovaná Rámcová dohoda o rodičovskej dovolenke uzavretá medzi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a ETUC a zrušuje smernica 96/34/ES (Ú. v. EÚ L 68, s. 13)] sa dopĺňa tento pododsek:

‚Odchylne od prvého pododseku sa pre Mayotte ako najvzdialenejší región Únie v zmysle článku 349 ZFEÚ dodatočná lehota podľa uvedeného pododseku predlžuje do 31. decembra 2018.‘“

Smernica 2013/64

7 Odôvodnenia 1 až 9 smernice 2013/64 znejú:

„(1) …Vzhľadom na osobitnú štrukturálnu sociálnu a hospodársku situáciu Mayotte mali by sa ustanoviť určité špecifické opatrenia vo viacerých oblastiach.

(2) Je vhodné zohľadniť osobitnú situáciu na Mayotte, pokiaľ ide o stav životného prostredia, ktorý si vyžaduje značné zlepšenie, aby spĺňal environmentálne ciele stanovené v práve Únie, na čo je potrebný dodatočný čas. Konkrétne opatrenia na postupné zlepšovanie životného prostredia by sa mali prijať v konkrétnych lehotách.

(3) Aby sa dodržali požiadavky smernice Rady 91/271/EHS [z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd (Ú. v. ES L 135, s. 40; Mim. vyd. 15/002, s. 26)] musia sa na Mayotte prijať opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby aglomerácie mali zberné systémy pre komunálne odpadové vody. Pre takéto opatrenia sú potrebné práce na infraštruktúre, ktoré by mali byť v súlade s príslušnými administratívnymi a plánovacími postupmi a ktoré navyše si vyžadujú zriadenie systémov na meranie a monitorovanie vypúšťania komunálnych odpadových vôd. Preto by sa Francúzsku vzhľadom na osobitnú štrukturálnu a hospodársku situáciu Mayotte mala poskytnúť dostatočná lehota na splnenie týchto požiadaviek.

(4) V oblasti poľnohospodárstva, pokiaľ ide o smernicu Rady 1999/74/ES [z 19. júla 1999 ustanovujúca minimálne normy na ochranu nosníc (Ú. v. ES L 203, s. 53; Mim. vyd. 03/026, s. 225)], treba poznamenať, že nosnice na Mayotte sa chovajú v neprispôsobených klietkach. So zreteľom na značné investície a prípravné práce potrebné na nahradenie neprispôsobených klietok prispôsobenými klietkami alebo alternatívnymi systémami je potrebné odložiť zákaz používania neprispôsobených klietok až o 48 mesiacov od 1. januára 2014. Na zamedzenie narušeniam hospodárskej súťaže by sa vajcia pochádzajúce zo zariadení používajúcich neprispôsobené klietky mali predávať len na miestnom trhu na Mayotte. Vajcia vyprodukované v neprispôsobených klietkach by mali byť špeciálne označené, aby sa zjednodušili potrebné kontroly.

(5) Pokiaľ ide o smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES [z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275], na riadne vykonávanie smernice v súvislosti s plánmi manažmentu povodia je potrebné, aby Francúzsko prijalo a vykonalo plány manažmentu povodia, ktoré obsahujú technické a administratívne opatrenia na dosiahnutie dobrého stavu vôd a na zabránenie zhoršeniu všetkých útvarov povrchových vôd. Vzhľadom na osobitnú štrukturálnu a hospodársku situáciu nového najvzdialenejšieho regiónu Mayotte by sa mala poskytnúť dostatočná lehota na prijatie a vykonanie týchto opatrení.

(6) Pokiaľ ide o smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2006/7/ES [z 15. februára 2006 o riadení kvality vody určenej na kúpanie, ktorou sa zrušuje smernica 76/160/EHS (Ú. v. EÚ L 64, s. 37)], na splnenie požiadaviek tejto smernice je potrebné výrazne zlepšiť súčasný stav povrchových vôd na Mayotte. Kvalita vody určenej na kúpanie závisí priamo od čistenia komunálnych odpadových vôd a ustanovenia smernice 2006/7/ES možno postupne plniť, len ak aglomerácie ovplyvňujúce kvalitu komunálnych odpadových vôd budú dodržiavať požiadavky smernice 91/271/EHS. Mali by sa preto prijať konkrétne lehoty, aby Francúzsko mohlo dosiahnuť normy Únie, pokiaľ ide o kvalitu vody určenej na kúpanie na Mayotte ako nového najvzdialenejšieho regiónu a vzhľadom na jeho osobitnú sociálnu a hospodársku situáciu.

(7) V oblasti sociálnej politiky by sa mali zohľadniť ťažkosti pri dodržiavaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/25/ES [z 5. apríla 2006 o minimálnych zdravotných a bezpečnostných požiadavkách týkajúcich sa vystavenia pracovníkov rizikám vyplývajúcim z fyzikálnych faktorov (umelé optické žiarenie) (19. samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS (Ú. v. EÚ L 114, s. 38)] na Mayotte k 1. januáru 2014. Na Mayotte vzhľadom na jeho prevládajúcu osobitnú sociálnu a hospodársku situáciu nie sú dostupné žiadne technické zariadenia na vykonávanie opatrení, ktoré sú potrebné na dodržiavanie tejto smernice v oblasti umelého optického žiarenia. Preto je vhodné oslobodiť Francúzsko do 31. decembra 2017 od určitých ustanovení tejto smernice za predpokladu, že tieto zariadenia nie sú na Mayotte k dispozícii, a to bez toho, aby boli dotknuté všeobecné zásady ochrany a prevencie v oblasti zdravia a bezpečnosti pracovníkov.

(8) V záujme zaručenia vysokej úrovne ochrany zdravia a bezpečnosti pracovníkov pri práci treba zaistiť konzultácie so sociálnymi partnermi, znížiť riziká vyplývajúce z výnimiek na minimum a dotknutí pracovníci by mali mať posilnený zdravotný dohľad. Dôležité je čo najviac skrátiť trvanie výnimky. Preto by sa vnútroštátne odchylné opatrenia mali každý rok preskúmať a mali by sa zrušiť hneď ako prestanú existovať okolnosti, ktoré ich opodstatňujú.

(9) Pokiaľ ide o smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ [z 9. marca 2011 o uplatňovaní práv pacientov pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti (Ú. v. EÚ L 8, s. 45)], na jej transpozíciu sú potrebné viaceré zmeny s cieľom zabezpečiť kontinuitu starostlivosti a informovania pacientov. Preto je vhodné poskytnúť Francúzsku dodatočné obdobie 30 mesiacov od 1. januára 2014, aby mohlo uviesť do účinnosti ustanovenia potrebné na dodržiavanie tejto smernice v súvislosti s Mayotte.“

8 Podľa článkov 1 až 6 tejto smernice:

„*Článok 1*

Zmeny smernice 91/271/EHS

Smernica 91/271/EHS sa mení takto:

1. V článku 3 sa dopĺňa tento odsek:

,1a. Odchylne od prvého a druhého pododseku odseku 1 Francúzsko v súvislosti s Mayotte ako najvzdialenejším regiónom v zmysle článku 349 [ZFEÚ] (ďalej len «Mayotte») zabezpečí, aby všetky aglomerácie boli vybavené zbernými systémami pre komunálne odpadové vody:

— najneskôr do 31. decembra 2020 pre aglomerácie s [populačným koeficientom] viac ako 10 000, ktoré pokryjú najmenej 70 % vypúšťaní vyprodukovaných na Mayotte,

— najneskôr do 31. decembra 2027 pre aglomerácie s [populačným koeficientom] viac ako 2 000.‘.

2. V článku 4 sa dopĺňa tento odsek:

,1a. Odchylne od odseku 1 Francúzsko v súvislosti s Mayotte zabezpečí, aby komunálne odpadové vody vstupujúce do zberných systémov prešli pred vypustením sekundárnym čistením alebo ekvivalentným čistením:

— najneskôr do 31. decembra 2020 pre aglomerácie s [populačným koeficientom] viac ako 15 000, ktoré spoločne s aglomeráciami uvedenými v článku 5 ods. 2a pokryjú najmenej 70 % vypúšťaní vyprodukovaných na Mayotte,

— najneskôr do 31. decembra 2027 pre aglomerácie s [populačným koeficientom] viac ako 2 000.‘.

3. V článku 5 sa dopĺňa tento odsek:

,2*a*. Odchylne od odseku 2 Francúzsko v súvislosti s Mayotte zabezpečí, aby komunálne odpadové vody vstupujúce do zberných systémov prešli pred vypustením v citlivých oblastiach náročnejším čistením ako tým, ktoré je uvedené v článku 4 najneskôr do 31. decembra 2020 pre aglomerácie s [populačným koeficientom] viac ako 10 000, ktoré spoločne s aglomeráciami uvedenými v článku 4 ods. 1a pokryjú najmenej 70 % vypúšťaní vyprodukovaných na Mayotte.‘.

4. V článku 7 sa dopĺňa tento odsek:

‚Odchylne od prvého odseku lehota vymedzená v uvedenom odseku v súvislosti s Mayotte je výnimočne 31. december 2027.‘.

5. Článok 17 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

‚Odchylne od prvého pododseku Francúzsko v súvislosti s Mayotte vypracuje program na vykonávanie tejto smernice do 30. júna 2014.‘;

b) v odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

‚Odchylne od prvého pododseku Francúzsko v súvislosti s Mayotte poskytne Komisii informácie o programe do 31. decembra 2014.‘.

Článok 2

Zmena smernice 1999/74/ES

V článku 5 smernice 1999/74/ES sa dopĺňa tento odsek:

‚3. Odchylne od odseku 2 sa nosnice na Mayotte ako najvzdialenejšom regióne v zmysle článku 349 [ZFEÚ] (ďalej len «Mayotte») môžu naďalej chovať v klietkach uvedených v tejto kapitole do 31. decembra 2017.

Od 1. januára 2014 sa nesmú na Mayotte budovať alebo po prvýkrát uvádzať do prevádzky žiadne klietky uvedené v tejto kapitole.

Vajcia pochádzajúce zo zariadení, kde sa chovajú nosnice v klietkach uvedených v tejto kapitole, sa uvádzajú len na miestny trh Mayotte. Takéto vajcia a ich balenia sa jasne označia špeciálnou značkou, čo umožní potrebné kontroly. Komisii sa do 1. januára 2014 oznámi presný opis tohto špeciálneho označenia.‘.

Článok 3

Zmeny smernice 2000/60/ES

Smernica 2000/60/ES sa týmto mení takto:

1. Článok 4 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

‚Pokiaľ ide o Mayotte ako najvzdialenejší región v zmysle článku 349 [ZFEÚ] (ďalej len «Mayotte»), lehota uvedená v písmene a) bodoch ii) a iii), v písmene b) bode ii) a v písmene c) je 22. december 2021.‘;

b) v odseku 4 sa úvodná veta nahrádza takto:

‚Lehoty stanovené v odseku 1 môžu byť predĺžené na účely postupného dosahovania cieľov pre vodné útvary za predpokladu, že nenastane žiadne ďalšie zhoršenie stavu ovplyvneného vodného útvaru, keď budú splnené všetky nasledujúce podmienky:‘.

2. Článok 11 sa mení takto:

a) v odseku 7 sa dopĺňa tento pododsek:

‚Pokiaľ ide o Mayotte, prvá lehota uvedená v prvom pododseku je 22. december 2015 a druhá 22. december 2018.‘;

b) v odseku 8 sa dopĺňa tento pododsek:

‚Pokiaľ ide o Mayotte, lehota uvedená v prvom pododseku je 22. december 2021.‘

3. Článok 13 sa mení takto:

a) v odseku 6 sa dopĺňa tento pododsek:

‚Pokiaľ ide o Mayotte, lehota uvedená v prvom pododseku je 22. december 2015.‘

b) v odseku 7 sa dopĺňa tento pododsek:

‚Pokiaľ ide o Mayotte, lehota uvedená v prvom pododseku je 22. december 2021.‘.

Článok 4

Zmeny smernice 2006/7/ES

Smernica 2006/7/ES sa týmto mení takto:

1. Článok 5 sa mení takto:

a) v odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

‚Pokiaľ ide o Mayotte ako najvzdialenejší región v zmysle článku 349 [ZFEÚ] (ďalej len «Mayotte»), lehota uvedená v prvom pododseku je 31. december 2019.‘;

b) v odseku 3 sa dopĺňa tento pododsek:

‚Pokiaľ ide o Mayotte, lehota uvedená v prvom pododseku je 31. december 2031.‘.

2. V článku 6 ods. 1 sa dopĺňa tento pododsek:

‚Pokiaľ ide o Mayotte, lehota uvedená v prvom pododseku je 30. jún 2015.‘.

3. V článku 13 ods. 2 sa dopĺňa tento pododsek:

‚Pokiaľ ide o Mayotte, lehota uvedená v prvom pododseku je 30. jún 2014.‘.

Článok 5

Zmena smernice 2006/25/ES

V smernici 2006/25/ES sa dopĺňa tento článok:

‚*Článok 14a*

1. Bez toho, aby boli dotknuté všeobecné zásady ochrany a prevencie v oblasti zdravia a bezpečnosti pracovníkov, Francúzsko sa môže do 31. decembra 2017 odchýliť od uplatňovania ustanovení potrebných na dodržiavanie tejto smernice na Mayotte ako najvzdialenejšom regióne v zmysle článku 349 [ZFEÚ] (ďalej len «Mayotte»), pokiaľ sú na toto uplatňovanie potrebné osobitné technické zariadenia a tieto zariadenia nie sú na Mayotte k dispozícii.

Prvý pododsek sa neuplatňuje na povinnosti stanovené v článku 5 ods. 1 tejto smernice ani na ustanovenia tejto smernice, v ktorých sú vyjadrené všeobecné zásady stanovené v smernici [Rady] 89/391/EHS [z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci (Ú. v. ES L 183, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 349)].

2. Všetkým výnimkám z tejto smernice vyplývajúcim z uplatňovania opatrení existujúcich 1. januára 2014 alebo z prijatia nových opatrení predchádza konzultácia so sociálnymi partnermi v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a postupmi. Tieto výnimky sa uplatňujú za podmienok, ktoré po zohľadnení osobitných okolností prevládajúcich na Mayotte zaručujú zníženie vyplývajúcich rizík pre pracovníkov na minimum a posilnený zdravotný dohľad nad dotknutými pracovníkmi.

3. Vnútroštátne odchylné opatrenia sa každý rok po konzultácii so sociálnymi partnermi preskúmajú a zrušia sa hneď ako prestanú existovať okolnosti, ktoré ich opodstatňujú.‘.

Článok 6

Zmena smernice 2011/24/EÚ

V článku 21 smernice 2011/24/EÚ sa dopĺňa tento odsek:

‚3. Odchylne od prvej vety odseku 1 uvedie Francúzsko do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou v súvislosti s Mayotte ako najvzdialenejším regiónom v zmysle článku 349 ZFEÚ do 30. júna 2016.‘.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

9 Podľa rozhodnutia Európskej rady 2012/419/EÚ z 11. júla 2012, ktorým sa mení a dopĺňa štatút Mayotte vo vzťahu k Európskej únii (Ú. v. EÚ L 204, s. 131), Mayotte prestala byť s účinnosťou od 1. januára 2014 zámorskou krajinou a územím v zmysle článku 355 ods. 2 ZFEÚ a stala sa najvzdialenejším regiónom v zmysle článku 349 ZFEÚ. Týmto rozhodnutím bolo do článku 349 prvého odseku ZFEÚ, ako aj článku 355 ods. 1 ZFEÚ vložené slovo „Mayotte“, a v prílohe II Zmluvy o FEÚ, ktorá stanovuje zoznam „zámorských krajín a území, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia štvrtej časti [tejto Zmluvy]“ sa vypustila šiesta zarážka znejúca „Mayotte“.

10 V nadväznosti na niekoľko žiadostí francúzskych orgánov Komisia uznala, že Francúzskej republike, ktorá mala na základe rozhodnutia 2012/419 uplatňovať na Mayotte s účinnosťou od 1. januára 2014 celé *acquis* Únie, je potrebné priznať dodatočné lehoty na splnenie tejto povinnosti.

11 V tejto súvislosti Komisia prijala 13. júna 2013 návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa menia určité nariadenia v oblasti rybolovu a zdravia zvierat z dôvodu zmeny štatútu Mayotte vo vzťahu k Únii [COM(2013) 417 final], návrh rozhodnutia Rady, ktorým sa mení smernica 2010/18/EÚ z dôvodu zmeny štatútu Mayotte [COM(2013) 413 final], ako aj návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa menia určité smernice v oblasti životného prostredia, poľnohospodárstva, sociálnej politiky a verejného zdravia z dôvodu zmeny štatútu Mayotte vo vzťahu k Únii [COM(2013) 418 final], pričom tieto návrhy boli založené:

— na článku 43 ods. 2 ZFEÚ a článku 168 ods. 4 písm. b) ZFEÚ, ktoré stanovujú riadny legislatívny postup a vyžadujú poradu s Hospodárskym a sociálnym výborom (EHSV) a Výborom regiónov Európskej únie,

— na článku 155 ods. 2 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že Rada koná na návrh Komisie a Európsky parlament je o tom informovaný,

— na článku 43 ods. 2 ZFEÚ, článku 114 ZFEÚ, článku 153 ods. 2 ZFEÚ, článku 168 ZFEÚ a článku 192 ods. 1 ZFEÚ, ktoré stanovujú riadny legislatívny postup a vyžadujú poradu s EHSV a Výborom regiónov.

12 Keďže Rada sa domnievala, že všetky zamýšľané akty majú byť prijaté na základe článku 349 ZFEÚ a v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom, postúpila Parlamentu na účely získania stanoviska návrhy Komisie. Tieto návrhy boli tiež oznámené národným parlamentom.

13 Dňa 12. decembra 2013 Parlament vydal svoje „stanovisk[á] v prvom čítaní“ k návrhu nariadenia [COM(2013) 417 final] a k návrhu smernice [COM(2013) 418 final]. V týchto stanoviskách Parlament uviedol, že akty, ktoré majú byť prijaté, treba prijať „na základe riadneho legislatívneho postupu“, ale pokiaľ ide konkrétne o nariadenie, ktoré má byť prijaté, právnym základom tohto nariadenia by mal byť okrem článku 43 ods. 2 ZFEÚ a článku 168 ods. 4 písm. b) ZFEÚ, aj článok 349 ZFEÚ. Pokiaľ ide o akt, ktorý má byť prijatý vo veci návrhu rozhodnutia COM(2013) 413 final, Parlament, ktorý zdôraznil, že pokiaľ ide o návrh Rady bol „konzultovaný“ v súlade s článkom 349 ZFEÚ, legislatívnym uznesením z 12. decembra 2013 schválil „návrh Rady, v znení zmien a doplnení“.

14 Dňa 17. decembra 2013 Rada „rozhodujúca podľa mimoriadneho legislatívneho postupu“ prijala podľa „Zmluvy [o FEÚ] a najmä jej článku 349“, a po „stanovisku Parlamentu [z 12. decembra 2013]“ nariadenie č. 1385/2013, smernicu 2013/62, ako aj smernicu 2013/64 (ďalej len spoločne „napadnuté akty“).

Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania

15 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 29. apríla 2014 boli tieto veci spojené na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

16 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil nariadenie č. 1385/2013 a smernicu 2013/64,

— zachoval účinky uvedeného nariadenia a smernice až do nadobudnutia účinnosti aktov, ktoré ich nahradia, prijatých na vhodnom právnom základe a

— uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

17 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnuté akty,

— zachoval účinky napadnutých aktov až do nadobudnutia účinnosti aktov, ktoré ich nahradia, prijatých na vhodnom právnom základe a

— uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

18 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

— v prvom rade zamietol žaloby,

— subsidiárne v prípade čiastočného alebo úplného zrušenia napadnutých aktov zachoval účinky týchto aktov až do nadobudnutia účinnosti aktov, ktoré ich nahradia, prijatých na vhodnom právnom základe,

— uložil Rade a Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

19 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 29. júla 2014 bol Španielskemu kráľovstvu, Francúzskej republike a Portugalskej republike povolený vstup do konania ako vedľajším účastníkom konania na podporu návrhov Rady.

O žalobách

20 Parlament a Komisia na podporu svojich žalôb uvádzajú jediný žalobný dôvod založený na skutočnosti, že Rada tým, že prijala napadnuté akty na základe článku 349 ZFEÚ, zvolila nesprávny právny základ.

Argumentácia účastníkov konania

Argumentácia Komisie

21 Komisia sa domnieva, že článok 349 ZFEÚ sa uplatňuje len v prípade, že ide o výnimku z uplatnenia primárneho práva na najvzdialenejšie regióny. V prípade neexistencie takejto výnimky treba právny základ aktu obmedzujúceho sa na prispôsobenie politiky týmto regiónom, tak ako to bolo v prípade napadnutých aktov, hľadať v ustanoveniach týkajúcich sa tejto politiky.

22 Táto inštitúcia uvádza, že článok 355 ods. 1 ZFEÚ spresňuje, že „ustanovenia zmlúv sa uplatňujú“ na najvzdialenejšie regióny „v súlade s článkom 349 ZFEÚ“. Z toho vyplýva, že toto ustanovenie uvedené ako posledné umožňuje len výnimku z uplatnenia „ustanovení Zmlúv“ na tieto regióny.

23 V tejto súvislosti z článku 52 ZEÚ vyplýva, že hoci sa „Zmluvy“ uplatňujú na všetky členské štáty, ich územná pôsobnosť je spresnená v článku 355 ZFEÚ. Preto podľa názoru Komisie súvislosť medzi týmito dvoma ustanoveniami znamená, že pojem „Zmluvy“, ktorý používajú, vylučuje sekundárne právo. Spresnenia týkajúce sa geografickej pôsobnosti normy sekundárneho práva sa obvykle nachádzajú v samotnej tejto norme a nie sú ovplyvnené ani článkom 355 ZFEÚ, ani článkom 52 ZEÚ.

24 Pokiaľ ide konkrétnejšie o článok 349 ZFEÚ, Komisia spresňuje, že tento článok nemožno vykladať tak, že splnomocňuje Radu prijať akékoľvek „osobitné opatrenie“ v prospech najvzdialenejších regiónov uvedených v tomto článku. Tento článok len umožňuje prijať opatrenia s ohľadom na „hospodársku a sociálnu štruktúru [štrukturálnu hospodársku a sociálnu situáciu – *neoficiálny preklad*]“ týchto regiónov, ako aj faktory taxatívne vymenované v článku 349 prvom odseku ZFEÚ, ktoré túto situáciu zhoršujú.

25 Keďže „osobitné opatrenia“ stanovené v článku 349 ZFEÚ „[slúžia] [najmä – *neoficiálny preklad*] na stanovenie podmienok na uplatnenie zmlúv“ na dotknuté regióny, výraz „najmä“ znamená, že tento článok sa vzťahuje na každú výnimku zo Zmlúv bez ohľadu na to, či má stanoviť takéto „podmienky na uplatnenie“ alebo nie. Naopak uvedený článok neumožňuje Rade stanoviť „podmienky na uplatnenie“ sekundárneho práva.

26 Takýto výklad nie je dotknutý ani výrazom „a spoločných politík“ uvedeným v článku 349 prvom odseku ZFEÚ, ani demonštratívnym výpočtom týchto politík uvedeným v článku 349 druhom odseku ZFEÚ. Použitie tohto výrazu a existencia tohto výpočtu len poukazuje na to, že pôsobnosť článku 349 ZFEÚ nie je obmedzená na niektoré osobitné oblasti politík, avšak neznamená, že pôsobnosť tohto článku má byť rozšírená tak, že Rada bude oprávnená na základe tohto článku prijímať výnimky zo sekundárneho práva.

27 Komisia sa domnieva, že systém právnych základov Zmluvy o FEÚ podporuje jej argumentáciu. Každý z týchto právnych základov, okrem článku 349 ZFEÚ, sa totiž týka určitej politiky ako celku a normotvorcovi Únie priznáva širokú mieru voľnej úvahy s cieľom zohľadniť každý relevantný faktor. Z toho vyplýva, že geografické rozlišovanie je možné pod podmienkou dodržania zásady rovnosti

zaobchádzania. V dôsledku toho rozdielne zaobchádzanie v prospech najvzdialenejšieho regiónu môže byť odôvodnené existenciou jedného alebo viacerých faktorov uvedených v článku 349 ZFEÚ v tomto regióne bez toho, aby to ovplyvnilo právny základ vzťahujúci sa na toto zaobchádzanie.

28 Komisia napokon žiada Súdny dvor, aby zachoval účinky napadnutých aktov, lebo jej žaloby sa netýkajú samotného obsahu týchto aktov.

Argumentácia Parlamentu

29 Parlament sa domnieva, že nariadenie č. 1385/2013 a smernica 2013/64 sledujú súčasne viacero cieľov a skladajú sa z viacerých zložiek, ktoré sú nerozlučne spojené, bez toho, aby niektoré z nich boli vo vzťahu k iným sekundárne a nepriame. Tieto akty teda mali byť založené na rôznych príslušných právnych základoch.

30 Podľa tejto inštitúcie článok 349 ZFEÚ nemôže mať, pokiaľ ide o opatrenia určené na vykonanie niektorej z daných politík, či už v jednom alebo vo viacerých najvzdialenejších regiónoch, prednosť pred sektorovými právnymi základmi, lebo inak by bola architektúra Zmluvy o FEÚ a inštitucionálna rovnováha pri prijímaní opatrení stanovených Zmluvou spochybnená. Ustanovenia upravujúce politiky Únie sa uplatňujú tiež na najvzdialenejšie regióny.

31 Z toho podľa Parlamentu vyplýva, že opatrenia vykonávajúce tieto politiky sa majú prijať na základe právnych základov stanovených v tretej časti Zmluvy o FEÚ. Skutočnosť, že opatrenie sa sčasti alebo úplne týka jedného alebo viacerých najvzdialenejších regiónov nemá v tomto ohľade vplyv. Rozhodujúcim kritériom je, či toto opatrenie sleduje ciele vlastné dotknutej politike bez toho, aby šlo o osobitné opatrenie v prospech najvzdialenejších regiónov v zmysle článku 349 ZFEÚ.

32 V tejto súvislosti sa Parlament domnieva, že zo znenia článku 349 ZFEÚ vyplýva, že toto ustanovenie umožňuje len prijatie „osobitných opatrení“ na kompenzovanie nevýhod spôsobených „osobitn[ými] charakteristik[ami] a obmedzenia[mi]“, ktoré odlišujú jeden alebo viaceré dotknuté regióny od zvyšnej časti územia Únie.

33 Z cieľa uvedeného v článku 349 prvom odseku ZFEÚ, podľa ktorého tieto opatrenia slúžia „[najmä – *neoficiálny preklad*] na stanovenie podmienok na uplatnenie zmlúv a spoločných politík na uvedených územiach“ a z ochrany stanovenej v článku 349 treťom odseku ZFEÚ, podľa ktorého majú byť uvedené opatrenia prijaté „bez toho, aby narušil[i] integritu a súdržnosť právneho poriadku Únie, vrátane… spoločných politík“, najmä vyplýva, že článok 349 ZFEÚ sa týka len výnimiek z úplného uplatnenia práva Únie.

34 V dôsledku toho do pôsobnosti tohto článku nepatria opatrenia, ktoré neupravujú výnimky z inde uplatniteľných pravidiel, ale obmedzujú sa len na odloženie uplatnenia niektorých ustanovení práva Únie na najvzdialenejší región.

35 Čo sa týka smernice 2013/64, z jej odôvodnení vyplýva, že má za cieľ prostredníctvom poskytnutia prechodných období uľahčiť úplné uplatnenie rôznych smerníc v oblasti životného prostredia, poľnohospodárstva, sociálnej politiky a verejného zdravia, pokiaľ ide o Mayotte.

36 Problémy, ktoré nastali pri plnom uplatnení v tomto regióne, nevyplývali ani zo „štrukturálnej hospodárskej a sociálnej situácie“ tohto regiónu, ani z existencie jedného alebo viacerých zhoršujúcich faktorov, ktoré sú taxatívne vymenované v článku 349 prvom odseku ZFEÚ. Takéto ťažkosti by sa mohli týkať akéhokoľvek regiónu, ktorému bola uložená povinnosť dodržiavať od stanoveného dátumu požiadavky, ktoré sa naň predtým nevzťahovali.

37 Podľa Parlamentu preto zmeny, ktoré zaviedla smernica 2013/64, mali vychádzať z právnych základov pre príslušné sektorové smernice a nemohli byť založené na článku 349 ZFEÚ.

38 Pokiaľ ide o nariadenie č. 1385/2013, Parlament spresňuje, že článok 1 tohto nariadenia je určený na vykonanie cieľov spoločnej politiky rybného hospodárstva. Skutočnosť, že citlivé rybárske prostredie, ktoré treba chrániť, sa nachádza v jednom z najvzdialenejších regiónov, nie je relevantná, lebo táto situácia by mohla nastať v akomkoľvek inom regióne Únie. Opatrenia prijaté Radou v tomto nariadení nemali za cieľ kompenzovať nevýhody spôsobené „štrukturálnou hospodárskou a sociálnou situáciou“ na Mayotte.

39 Parlament dodáva, že skutočnosť, že určité opatrenia prijaté v oblasti spoločnej politiky rybného hospodárstva môžu byť tiež namierené na získanie pozitívneho vplyvu v hospodárskej a sociálnej oblasti, ako aj v oblasti zamestnanosti, nespôsobuje vyňatie tohto opatrenia z tejto politiky.

40 Pokiaľ ide o článok 2 nariadenia č. 1385/2013, predmetná zmena predstavuje len prechodné opatrenie, ktorého cieľom je umožniť úplné uplatnenie sekundárneho práva na Mayotte, a mal by sa teda podľa Parlamentu naň vzťahovať sektorový základ článku 43 ods. 2 ZFEÚ.

41 Pokiaľ ide o článok 3 nariadenia č. 1385/2013, Parlament pripúšťa, že opatrenia prijaté v bodoch 1 a 2 tohto článku majú charakter výnimky a boli prijaté vzhľadom na osobitnú „štrukturálnu hospodársku a sociálnu situáciu“ Mayotte. Za týchto podmienok článok 349 ZFEÚ skutočne predstavoval vhodný právny základ na prijatie týchto opatrení.

42 Naopak prijatím podľa článku 3 bodu 3 nariadenia č. 1385/2013 tabuľky stropov rybolovnej kapacity nachádzajúcej sa v prílohe II nariadenia č. 1380/2013 bez toho, aby bol obmedzený počet rybárskych lodí vykonávajúcich svoju činnosť z Mayotte, Rada neprijala „osobitné opatrenia“ vzhľadom na osobitnú „štrukturálnu hospodársku a sociálnu situáciu“ Mayotte, ako aj zhoršujúce faktory taxatívne vymenované v článku 349 prvom odseku ZFEÚ. Takéto opatrenie malo teda mať za právny základ článok 43 ods. 2 ZFEÚ.

43 Pokiaľ ide o článok 4 nariadenia č. 1385/2013, keďže tento článok len stanovuje, že na Mayotte sa článok 4 nariadenia č. 1069/2009 uplatňuje od 1. januára 2021, Parlament sa domnieva, že toto opatrenie malo byť prijaté na základe článku 168 ods. 4 písm. b) ZFEÚ. Konkrétne obdobná situácia, aká existuje na Mayotte, teda neexistencia priemyslu určeného na spracovanie vedľajších živočíšnych produktov, by mohla nastať v akomkoľvek inom regióne Únie.

44 Pokiaľ ide o článok 5 nariadenia č. 1385/2013, Parlament uvádza, že toto ustanovenie stanovuje dočasné odpustenie niektorých pravidiel, pokiaľ ide o kontroly Únie, na určité segmenty flotily Mayotte s celkovou dĺžkou menšou ako 10 metrov, pričom zavádza dočasný a zjednodušený kontrolný systém. Keďže takéto opatrenie je odôvodnené potrebou jednak „odborne pripraviť rybárov a kontrolórov a zriadiť príslušnú administratívnu a fyzickú infraštruktúru“ a ďalej potrebou dosiahnuť „aspoň niektor[é] najdôležitejš[ie] cie[le] nariadenia [Rady] (ES) č. 1224/2009 [z 20. novembra 2009, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008, (ES) č. 1342/2008 a ktorým sa zrušujú nariadenia (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Ú. v. EÚ L 343, s. 1)]“, predstavuje výnimku, takže sa naň môže vzťahovať článok 349 ZFEÚ.

45 Vzhľadom na tieto úvahy sa Parlament domnieva, že pokiaľ ide o nariadenie č. 1385/2013, podmienky pre súčasné uplatnenie rôznych právnych základov stanovených v článku 43 ods. 2 ZFEÚ, článku 168 ods. 4 písm. b) ZFEÚ a článku 349 ZFEÚ boli splnené.

Argumentácia Rady

46 Rada tvrdí, že článok 349 ZFEÚ predstavuje osobitný právny základ s obmedzenou geografickou pôsobnosťou, ktorý má prednosť pred sektorovými právnymi základmi a ktorý treba použiť v prípade prijatia osobitných pravidiel stanovujúcich najmä podmienky uplatnenia práva Únie, vrátane sekundárneho práva, s ohľadom na nepriaznivú situáciu najvzdialenejších regiónov, ako je opísaná v tomto článku.

47 Podľa Rady sa všetky opatrenia uvedené v napadnutých aktoch bez ohľadu na ich trvanie týkajú zlepšenia situácie Mayotte v súlade s požiadavkami uvedenými v článku 349 ZFEÚ a skutočnosť, že prechodné obdobia možno tiež priznať na základe sektorového právneho základu, nijako nespochybňuje túto analýzu.

48 Rada sa okrem toho domnieva, že podmienky na použitie viacerých právnych základov na účely prijatia nariadenia č. 1385/2013 a smernice 2013/64 neboli splnené. Na jednej strane v nich uvedené opatrenia, ktoré sa týkali rôznych oblastí a neboli medzi sebou nerozlučne spojené, boli do týchto aktov zhromaždené len na účely „jednoduchosti a rýchlosti“. Na druhej strane toto nariadenie a táto smernica sledujú hlavný a prevažujúci cieľ, ktorým je prijatie osobitných pravidiel vzhľadom na situáciu na Mayotte, čo odôvodňuje použitie len článku 349 ZFEÚ.

49 Rada najmä nesúhlasí s tým, že článok 1 nariadenia č. 1385/2013, ako aj smernice 2013/62 a 2013/64 obsahujú opatrenia sektorových politík. Cieľom sledovaným obmedzením rybolovu, ktoré tento článok stanovuje, je „chrániť húfy veľkých migrujúcich rýb v blízkosti ostrova Mayotte“ v prospech drobnej rybárskej flotily s lovnými šnúrami na Mayotte a tým umožniť rozvoj lokálneho priemyslu.

50 Keďže táto flotila nemôže účinne konkurovať výkonnejším plavidlám používajúcim vakové siete, cieľom tohto opatrenia je umožniť uvedenej flotile disponovať vyhradenou ohraničenou zónou, aby mohla získať prospech z húfov veľkých migrujúcich rýb v tejto zóne.

51 Rada dodáva, že článok 1 nariadenia č. 1385/2013 sa tým snaží kompenzovať nevýhodu vyplývajúcu zo štrukturálnej hospodárskej a sociálnej situácie na Mayotte a v dôsledku toho patrí do pôsobnosti článku 349 ZFEÚ.

52 Rada napokon uvádza, že smernica 2013/62 je určená Francúzskej republike, že ani článok 151 ZFEÚ, ani článok 153 ZFEÚ neuvádzajú osobitný cieľ spočívajúci v zvýhodňovaní najvzdialenejších regiónov a že právne podmienky uvedené v článku 155 ods. 2 ZFEÚ neboli v prejednávanej veci splnené.

Argumentácia vedľajších účastníkov konania

53 Francúzska vláda sa domnieva, že článok 349 ZFEÚ má za cieľ umožniť prijatie osobitných opatrení z dôvodu štrukturálneho znevýhodnenia, a preto tento článok môže slúžiť ako základ pre opatrenia, ktoré zohľadňujú osobitné faktory, ktoré hoci nemusia byť hospodárskymi alebo sociálnymi dôvodmi v užšom zmysle, osobitne ovplyvňujú najvzdialenejší región, akými sú environmentálne faktory ako klimatické podmienky alebo citlivosť rybárskych zón. Uvedený článok nevyžaduje, aby osobitné opatrenia, ktoré stanovuje, boli prijaté s cieľom „čeliť“ osobitnej hospodárskej alebo sociálnej situácii dotknutého regiónu, ale len aby túto situáciu „zohľadňovali“.

54 Táto vláda spresňuje, že opatrenia stanovené nariadením č. 1385/2013 boli diktované vlastnosťami a požiadavkami vlastnými Mayotte a boli odôvodnené štrukturálnou hospodárskou, sociálnou a environmentálnou situáciou tohto regiónu. Boli nevyhnutné najmä na účely zabezpečenia ochrany miestneho ekosystému vzhľadom na jeho citlivosť a miestneho hospodárstva, vzhľadom na

fragmentovaný a málo rozvinutý systém spracovania a obchodovania s produktmi rybolovu, na charakteristiky flotily Mayotte a na neexistenciu odbornej prípravy rybárov a kontrolórov, pokiaľ ide o kontrolu rybolovu.

55 Pokiaľ ide o opatrenia stanovené smernicou 2013/64, tieto opatrenia majú tiež za cieľ reagovať na osobitosti Mayotte, pokiaľ ide najmä o stav životného prostredia, hospodárske zaostávanie a neexistenciu infraštruktúry, lebo tieto osobitnosti predstavujú štrukturálne znevýhodnenia.

56 Pokiaľ ide o opatrenie zavedené smernicou 2013/62, z odôvodnení tejto smernice vyplýva, že má za cieľ zohľadniť ťažkú sociálnu a hospodársku situáciu Mayotte, a najmä skutočnosť, že trh práce je nedostatočne vyvinutý a miera zamestnanosti je z dôvodu jeho odľahlosti, ostrovnej polohy, zložitých topografických a klimatických podmienok nízka, hrubý domáci produkt je nízky a je potrebné vyhnúť sa akémukoľvek ohrozeniu stability lokálneho hospodárstva.

57 Francúzska vláda dodáva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Parlament, hlavným cieľom napadnutých aktov nie je zaručiť uplatnenie *acquis* Únie na Mayotte po skončení prechodných období, ktoré stanovujú, lebo toto uplatnenie vyplýva priamo z článku 355 ods. 1 ZFEÚ.

58 Španielska vláda spresňuje, že výklad článku 349 ZFEÚ obhajovaný Komisiou znemožňuje potrebný účinok tohto ustanovenia, lebo ak by bol tento výklad prijatý, nebolo by možné prijať osobitné opatrenia v oblasti „voľných zón“ a „horizontálnych programov“ upravených sekundárnym právom.

59 Táto vláda sa ďalej domnieva, že ak je cieľom článku 349 ZFEÚ upraviť osobitné opatrenia, ktoré možno prijať v súvislosti s uplatnením Zmlúv, k prijatiu dočasných alebo prechodných opatrení vzhľadom na charakteristiky dotknutých regiónov a na účely zabezpečenia prípravy na úplné uplatnenie *acquis* Únie v týchto regiónoch by malo o to viac dochádzať na základe tohto ustanovenia. V tomto kontexte tento článok nerozlišuje medzi opatreniami s podstatným obsahom a opatreniami s dočasným charakterom.

60 Pokiaľ ide o napadnuté akty, španielska vláda uvádza, že ich hlavným cieľom je, tak ako zdôrazňuje odôvodnenie 1 každého z týchto aktov, prispôsobiť sekundárne právo štrukturálnej hospodárskej a sociálnej situácii na Mayotte. Navyše keďže opatrenia zavedené uvedenými aktmi majú za cieľ stanoviť podmienky uplatnenia Zmlúv, vrátane oblasti sekundárneho práva, článok 349 ZFEÚ slúži ako prevažujúci právny základ.

61 Portugalská vláda sa domnieva, že z výkladu rôznych ustanovení Zmlúv vyplýva, že ak nie je výslovne stanovené inak, výrazy „Zmluvy“ a „uplatnenie Zmlúv“ treba chápať tak, že označujú „právo Únie“ a „právne *acquis* Únie“, vrátane sekundárneho práva.

62 Okrem toho kritérium uvedené Parlamentom, ktoré umožňuje rozlišovať medzi trvalými a dočasnými výnimkami, nemá žiadnu oporu v texte článku 349 ZFEÚ.

63 V dôsledku toho je článok 349 ZFEÚ vlastným právnym základom, ktorého dôležitosť sa prejavuje tým, že tento článok v prvom rade definuje pojem „najvzdialenejší región“ (identifikuje oblasti), v druhom rade spresňuje vecnú pôsobnosť diferenciačných opatrení (všetky oblasti uplatňovania práva Únie), v treťom rade stanovuje hranice rozhodovacej právomoci Rady (opatrenia nemôžu „narušiť integritu a súdržnosť právneho poriadku Únie“) a po štvrté vytvára splnomocňovaciu normu, ktorá poskytuje právny základ a tým určuje postup, ktorý treba dodržať (rozhodnutie Rady na návrh Komisie a po porade s Parlamentom), ako aj povahu osobitných opatrení, ktoré sa majú prijať (cieľom týchto opatrení má byť zmiernenie štrukturálnej nerovnosti dotknutých regiónov).

Posúdenie Súdnym dvorom

64 Na úvod treba pripomenúť, že článok 52 ZEÚ vo svojom odseku 1 stanovuje, že Zmluvy sa vzťahujú na členské štáty a vo svojom odseku 1, že územná pôsobnosť Zmlúv je spresnená v článku 355 ZFEÚ.

65 Podľa článku 355 ods. 1 ZFEÚ, zmeneného a doplneného článkom 2 rozhodnutia 2012/419, sa ustanovenia Zmlúv uplatňujú na najvzdialenejšie regióny, medzi ktoré patrí Mayotte, v súlade s článkom 349 ZFEÚ.

66 Článok 349 prvý odsek ZFEÚ, zmenený a doplnený článkom 2 rozhodnutia 2012/419, stanovuje, že Rada „prijme osobitné opatrenia na stanovenie podmienok na uplatnenie zmlúv a spoločných politík na uvedených územiach“.

67 Z článku 349 prvého odseku ZFEÚ tiež vyplýva, že „osobitné opatrenia“, ktorých sa týka, treba prijať „vzhľadom na“ „hospodársku a sociálnu štruktúru [štrukturálnu hospodársku a sociálnu situáciu – *neoficiálny preklad*]“ najvzdialenejších regiónov, ktorá „je ovplyvnená“ určitým počtom faktorov „čo spolu negatívne pôsobí na rozvoj týchto území“.

68 Tieto faktory sú teda v článku 349 prvom odseku ZFEÚ uvedené ako skutočnosti zhoršujúce štrukturálnu hospodársku a sociálnu situáciu najvzdialenejších regiónov, ktoré musí Rada podľa článku 349 tretieho odseku ZFEÚ zohľadniť pri prijímaní predmetných osobitných opatrení.

69 Ak Parlament nemôže za týchto podmienok tvrdiť, že každé osobitné opatrenie v zmysle článku 349 ZFEÚ musí byť odôvodnené nielen štrukturálnou hospodárskou a sociálnou situáciou dotknutého najvzdialenejšieho regiónu, ale tiež existenciou aspoň jedného z faktorov taxatívne vymenovaných v článku 349 prvom odseku ZFEÚ vlastného tomuto regiónu, stále platí, že Rada musí byť spôsobilá podľa článku 349 tretieho odseku ZFEÚ uviesť skutočnosti preukazujúce súvislosť medzi zamýšľaným osobitným opatrením a osobitnými charakteristikami a obmedzeniami, ktoré sú vlastné predmetnému najvzdialenejšiemu regiónu.

70 Okrem toho v článku 349 druhom odseku ZFEÚ je spresnené, že osobitné opatrenia prijaté Radou podľa článku 349 prvého odseku ZFEÚ sa vzťahujú „najmä na colnú a obchodnú politiku, daňovú politiku, voľné zóny, poľnohospodársku a politiku rybného hospodárstva, na podmienky zásobovania surovinami a základným spotrebným tovarom, štátnu pomoc a podmienky prístupu k štrukturálnym fondom a horizontálnym programom Únie“.

71 Zo znenia článku 349 ZFEÚ teda vyplýva, že tento článok umožňuje Rade prijať osobitné opatrenia najmä v oblastiach uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, ktoré majú zohľadniť štrukturálnu hospodársku a sociálnu situáciu najvzdialenejších regiónov.

72 Pokiaľ ide o argumentáciu Komisie, podľa ktorej článok 349 ZFEÚ umožňuje odchýliť sa len od uplatnenia ustanovení primárneho práva na najvzdialenejšie regióny a nie, tak ako v prejednávanej veci, prispôsobiť akty sekundárneho práva osobitnej situácii týchto regiónov, treba najskôr zdôrazniť, že „podmienky uplatnenia Zmlúv“ treba v zmysle tohto článku chápať tak, že zahŕňajú súčasne podmienky týkajúce sa uplatnenia primárneho práva Únie a podmienky týkajúce sa uplatnenia aktov sekundárneho práva prijatých na základe tohto primárneho práva.

73 Tento výklad je podporený aj výkladom podaným Súdnym dvorom k článku 227 ods. 2 Zmluvy o ES (zmenený na článok 299 ods. 2 ES, teraz článok 349 ZFEÚ), z ktorého vyplýva, že oprávnenie priznané Rade týmto ustanovením stanoviť osobitné opatrenia reagujúce na potreby zámorských území sa týka tak ustanovení Zmluvy, ako aj ustanovení sekundárneho práva (rozsudok Hansen & Balle, 148/77, EU:C:1978:173, bod 10).

74 Ďalej, tak ako uvádza Rada, viacero oblastí uvedených v článku 349 druhom odseku ZFEÚ je upravených prevažne aktmi sekundárneho práva. Potrebný účinok tohto ustanovenia by bol ohrozený, ak by toto ustanovenie v týchto oblastiach umožňovalo len prijatie osobitných opatrení, ktoré majú za cieľ stanoviť podmienky uplatnenia primárneho práva.

75 Nakoniec, ako uviedol generálny advokát v bode 57 svojich návrhov, všetky akty sekundárneho práva nestanovujú, na rozdiel od toho, čo údajne tvrdí Komisia, svoju územnú pôsobnosť.

76 Z toho vyplýva, že v prípade neexistencie spresnenia v tomto smere treba pôsobnosť aktu sekundárneho práva určiť podľa článkov 52 ZEÚ a 355 ZFEÚ, tak ako uviedla najmä francúzska vláda.

77 Súdny dvor už mal príležitosť spresniť, že sekundárne právo má v zásade rovnakú oblasť pôsobnosti ako samotné Zmluvy a uplatňuje sa automaticky v tejto oblasti (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Írsko, 61/77, EU:C:1978:29, bod 46, ako aj Hansen & Balle, 148/77, EU:C:1978:173, bod 10).

78 Zo znenia a z cieľov článku 349 ZFEÚ, ako aj zo štruktúry Zmlúv vyplýva, že pokiaľ ide o najvzdialenejšie regióny, územná pôsobnosť celého *acquis* Únie je stanovená najmä článkom 52 ZEÚ v spojení s článkom 355 ods. 1 ZFEÚ, ako aj opatreniami prijatými podľa článku 349 ZFEÚ.

79 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, článok 349 ZFEÚ splnomocňuje Radu, aby prijala osobitné opatrenia na účely stanovenia podmienok na uplatnenie nielen ustanovení Zmlúv, ale tiež ustanovení sekundárneho práva na tieto regióny.

80 Z toho vyplýva, že žaloby Komisie vo veciach C-133/14 až C-135/14, ktoré sú založené výlučne na opačnej argumentácii, treba zamietnuť.

81 Pokiaľ ide o argumentáciu Parlamentu, podľa ktorej článok 349 ZFEÚ nezmocňuje Radu, aby prijala opatrenia na účely odloženia uplatnenia niektorých ustanovení práva Únie na najvzdialenejšie regióny, treba konštatovať, že tento článok neobmedzuje rozhodovaciu právomoc Rady na osobitnú kategóriu opatrení.

82 Okrem toho, že výraz „opatrenie“ pokrýva každú činnosť, ktorú môže Rada vykonať, treba zdôrazniť, že použitie pojmu „najmä“ v článku 349 ZFEÚ znamená, že autori Zmluvy o FEÚ nemali v úmysle stanoviť taxatívny výpočet typov opatrení, ktoré možno prijať na základe tohto článku.

83 Ďalej tak Rada, ako aj španielska a portugalská vláda môžu oprávnene tvrdiť, že rozlišovanie uskutočnené Parlamentom medzi výnimkami z ustanovení práva Únie a jednoduchým odkladom ich účinnosti nemá žiadnu oporu v znení uvedeného článku.

84 Takéto obmedzenie by bolo aj v rozpore s cieľmi, ktoré sleduje článok 349 ZFEÚ, lebo nemožno vylúčiť, že odklad úplnej účinnosti ustanovenia práva Únie sa môže ukázať ako najvhodnejšie opatrenie na zohľadnenie štrukturálnej hospodárskej a sociálnej situácie najvzdialenejšieho regiónu.

85 V prejednávanej veci treba preskúmať, či napadnuté akty spĺňajú požiadavky stanovené v bodoch 67 až 69 tohto rozsudku.

86 Pokiaľ ide po prvé o nariadenie č. 1385/2013, treba v prvom rade uviesť, že bod 1 článku 1 tohto nariadenia doplnil do „Regiónu 8“, ako ho definuje nariadenie č. 850/98, všetky vody pri pobreží Mayotte, ktoré spadajú pod jurisdikciu alebo zvrchované práva Francúzskej republiky, a že bod 2 uvedeného článku do toho istého nariadenia č. 850/98 doplnil článok 34g, ktorý plavidlám zakazuje používať akékoľvek vakové siete na húfy tuniakov a rýb príbuzných tuniakom v oblasti do 24 míľ od pobrežia Mayotte meraných od základných línií, od ktorých sa merajú výsostné vody.

87 V tejto súvislosti, tak ako zdôraznila Rada pred Súdnym dvorom, z odôvodnenia 3 v spojení s odôvodnením 7 nariadenia č. 1385/2013 vyplýva, že cieľom týchto opatrení je chrániť húfy veľkých migrujúcich rýb v blízkosti ostrova Mayotte v prospech lokálnej flotily, lebo ide o nerozvinutú flotilu plavidiel s mechanicky ovládanými lovnými šnúrami, ktorá sa nemôže porovnávať so zahraničnými flotilami. Z toho vyplýva, že uvedené opatrenia boli prijaté s ohľadom na štrukturálnu hospodársku a sociálnu situáciu na Mayotte. V dôsledku toho Rada mohla oprávnene použiť článok 349 ZFEÚ pri ich prijímaní.

88 V druhom rade článok 2 nariadenia č. 1385/2013 doplnil do článku 35 nariadenia č. 1379/2013 odsek 6, ktorý stanovuje, že odseky 1, 2 a 3 tohto článku uvedeného ako posledný sa do 31. decembra 2021 neuplatňujú na produkty ponúkané do maloobchodného predaja konečnému spotrebiteľovi na Mayotte.

89 Ako vyplýva z odôvodnenia 4 nariadenia č. 1385/2013, Rada odôvodnila toto opatrenie potrebou zohľadniť „veľmi fragmentované a málo rozvinuté systémy marketingu Mayotte“ a vyhnúť sa predčasnému uplatneniu pravidiel o označovaní produktov rybolovu, ktoré by predstavovalo pre maloobchodníkov záťaž, ktorá je neprimeraná vo vzťahu k informáciám oznamovaným spotrebiteľovi.

90 Takéto opatrenie teda bolo prijaté vzhľadom na štrukturálnu hospodársku a sociálnu situáciu na Mayotte. Z toho vyplýva, že Rada sa mohla na účely prijatia tohto opatrenia opierať o článok 349 ZFEÚ.

91 V treťom rade, keďže Parlament nespochybňuje, že opatrenia uvedené v článku 3 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1385/2013 mohli byť založené na článku 349 ZFEÚ, Súdnemu dvoru neprináleží overiť, či boli prijaté v súlade s požiadavkami uvedenými v bodoch 67 až 69 tohto rozsudku.

92 V rozsahu, v akom Parlament nesúhlasí s tým, že doplnenie stanovené článkom 3 ods. 3 nariadenia č. 1385/2013 rubrík týkajúcich sa Mayotte nachádzajúcich sa v prílohe tohto nariadenia do tabuľky uvedenej v prílohe II nariadenia č. 1380/2013 mohlo byť založené na článku 349 ZFEÚ, treba uviesť, že toto opatrenie predstavuje spoločne s opatreniami stanovenými v článku 3 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1385/2013 nedeliteľný celok a má, ako uviedol generálny advokát v bode 81 svojich návrhov, vo vzťahu k týmto opatreniam doplnkový charakter.

93 Za týchto podmienok Parlament nemôže Rade vytýkať, že sa na účely prijatia všetkých opatrení stanovených v článku 3 nariadenia č. 1385/2013 opierala o článok 349 ZFEÚ.

94 V štvrtom rade treba uviesť, že skutočnosť, že na základe článku 4 nariadenia č. 1385/2013 došlo k odloženiu účinnosti článku 4 nariadenia č. 1069/2009, pokiaľ ide o Mayotte, na 1. január 2021, Rada odôvodnila v odôvodnení 8 prvého z týchto nariadení tým, že Mayotte nemá žiadnu výrobnú kapacitu na spracovanie vedľajších živočíšnych produktov.

95 Takéto opatrenie teda bolo prijaté vzhľadom na štrukturálnu hospodársku a sociálnu situáciu na Mayotte. Z toho vyplýva, že použitie článku 349 ZFEÚ ako právneho základu pre toto opatrenie bolo v súlade s právom Únie.

96 Po druhé, pokiaľ ide o otázku, či ustanovenia smernice 2013/64 zodpovedajú požiadavkám uvedeným v bodoch 67 až 69 tohto rozsudku, treba pripomenúť, ako správne uvádza Parlament, že Rada v článkoch 1 až 6 tejto smernice pristúpila k zmene smerníc 91/271, 1999/74, 2000/60, 2006/7, 2006/25 a 2011/24, aby tým odložila úplné uplatnenie niektorých ustanovení nachádzajúcich sa v týchto smerniciach na Mayotte.

97 Tieto zmeny boli všeobecne odôvodnené v odôvodnení 2 smernice 2013/64 potrebou „zohľadniť osobitnú situáciu na Mayotte, pokiaľ ide o stav životného prostredia, ktorý si vyžaduje značné zlepšenie, aby spĺňal environmentálne ciele stanovené v práve Únie, na čo je potrebný dodatočný čas“.

98 Okrem toho Rada uviedla samostatné odôvodnenie týkajúce sa každej z týchto zmien v odôvodneniach 3 až 9 uvedenej smernice.

99 V odôvodnení 3 tejto istej smernice, ktorá sa týka zmien smernice 91/271, bolo uvedené, že osobitná štrukturálna a hospodárska situácia na Mayotte nezodpovedá, pokiaľ ide o čistenie komunálnych odpadových vôd, požiadavkám tejto poslednej uvedenej smernice.

100 V odôvodnení 4 smernice 2013/64 týkajúcom sa zmien smernice 1999/74 sa uvádza, že v oblasti ochrany nosníc sú potrebné značné investície a prípravné práce na to, aby sa situácia na Mayotte dostala do súladu s požiadavkami tejto poslednej uvedenej smernice.

101 V odôvodnení 5 smernice 2013/64 týkajúcom sa zmien smernice 2000/60 Rada zdôraznila, že vzhľadom na osobitnú štrukturálnu a hospodársku situáciu Mayotte by sa Francúzskej republike mala poskytnúť dostatočná lehota na prijatie a vykonanie opatrení, ktoré zaručia súlad plánov manažmentu povodia s požiadavkami tejto poslednej uvedenej smernice.

102 V odôvodnení 6 smernice 2013/64 týkajúcom sa zmien smernice 2006/7 je zdôraznené, že na to, aby boli dodržané požiadavky tejto poslednej uvedenej smernice je potrebné výrazne zlepšiť súčasný stav povrchových vôd na Mayotte, pretože kvalita vody určenej na kúpanie je ovplyvnená vzhľadom na osobitnú sociálnu a hospodársku situáciu tohto regiónu.

103 V odôvodnení 7 smernice 2013/64 týkajúcom sa zmien smernice 2006/25 Rada uviedla, že na Mayotte vzhľadom na jeho prevládajúcu osobitnú sociálnu a hospodársku situáciu nie sú dostupné žiadne technické zariadenia na vykonávanie opatrení, ktoré sú potrebné na dodržiavanie tejto poslednej uvedenej smernice v oblasti umelého optického žiarenia.

104 Napokon v odôvodnení 9 smernice 2013/64 týkajúcom sa zmien smernice 2011/24 Rada spresnila, že na transpozíciu tejto smernice sú potrebné viaceré zmeny s cieľom zabezpečiť kontinuitu starostlivosti a informovania pacientov.

105 Treba konštatovať, že opatrenia uvedené v smernici 2013/64, ktorými Rada zmenila a doplnila smernice 91/271, 1999/74, 2000/60, 2006/7, 2006/25 a 2011/24, boli prijaté vzhľadom na štrukturálnu hospodársku a sociálnu situáciu Mayotte. Na účely prijatia týchto opatrení sa Rada preto správne opierala o článok 349 ZFEÚ.

106 Vzhľadom na uvedené úvahy z cieľov a obsahu napadnutých aktov vyplýva, že opatrenia, ktoré sú v nich uvedené, boli prijaté s cieľom zohľadniť štrukturálnu hospodársku a sociálnu situáciu na Mayotte v zmysle článku 349 prvého odseku ZFEÚ.

107 Parlament preto nemôže tvrdiť, že ani články 1, 2 a 4 nariadenia č. 1385/2013, ani smernica 2013/64 nemohli mať za právny základ článok 349 ZFEÚ.

108 V dôsledku toho treba tiež zamietnuť žaloby Parlamentu vo veciach C-132/14 a C-136/14.

O trovách

109 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

110 Keďže Rada navrhla zaviazať Parlament a Komisiu na náhradu trov konania a tieto dve inštitúcie nemali úspech vo veciach C-132/14 až C-136/14, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania Rady súvisiacich s týmito vecami.

111 V súlade s článkom 140 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora znášajú Španielske kráľovstvo, Francúzska republika a Portugalská republika svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloby vo veciach C-132/14 až C-136/14 sa zamietajú.

2. Európsky parlament je povinný nahradiť trovy konania Rady Európskej únie súvisiace s vecami C-132/14 a C-136/14.

3. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania Rady Európskej únie súvisiace s vecami C-133/14 až C-135/14.

4. Španielske kráľovstvo, Francúzska republika a Portugalská republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

Podpisy